

tñ tanta esse inordinatio. q̄ rōne scandali conse
quentis esset mortale. **¶** *¶* **De discordia**

Si habēs tractare aliq̄ cum aliquib⁹ in hñs q̄
sūt ad dei honorem ⁊ p̄mi v̄litatez. discordiā
habuit et fecit. eo quia male afficitur ad eos cū
q̄bus tractauit. vel ut eis oñdat se non minus
scire. s̄ tātum quantū ipi. ⁊ q̄ mōrle est. **Sec⁹** autē
si idcirco discordat. quia videt sibi magis secūdu
deum ⁊ rationem qd̄ ip̄e intēdit q̄ quod alij. Et
tunc vel non est peccatū vel leue. nisi tamē eēt mī
mis p̄tinax. **¶** *¶* **De p̄tinacia.**

¶ Si fuit nimis p̄tinax i sētētis suis. discrepās
a cōi iudicō ceteroz. cōiter ē v̄iale nisi eēt pericu
losum ⁊ inductiuum erroris. **¶** Si excusauit vel
defendit peccatū omissum ut tan q̄ beneficū. ⁊ si
scienter. ⁊ q̄ mōrle est. **¶** **De singularitate siue p̄**

Si fecit singularita **¶** *¶* **sup̄cōe nouitatum**
tes in conuersacōne vite. vel in vestib⁹. vel i cere
monijs. vel alijs adinuentiomb⁹. p̄ccm̄ est. Et si
adinuenit aliquā malā osuetudinē. omia mala
exinde sequentia. ei imputantur. **¶** **De secū**
do p̄ccō mōrli ⁊ sp̄eb⁹ ⁊ filiabus eius. .22.

De Inuidia que est scdm̄ p̄ccm̄ mortale. et
est tristitia de alieno bono. in quantum ē
diminutiuum p̄prie excelētie. ⁊ si fit cum
consensu rōis. est mōrle. nisi esset de aliqua re pua
Sicut puer inuidet alteri puero. quia plures

habz feudus et hmōi. **S**ed si fit secundū motum
sensualitatis et cum displicentia rōnis est vāiale
vel nullum. etiā de re nōbili. **E**st ergo interrogā
dus penitens scdm statū suū de hmōi viz. ¶ **S**i
prelatus alteri inuidit de maiori placōne et dig
tate: **S**i officialis de dignitate et meliori officio. **S**i
doctor de maiori sciētia vel concursu. **S**i scolaris
de acutiori ingenio: alteri: **S**i curialis de maiori
acceptacōne coram dño: **S**i mercator de maiori
credito: **S**i nobilis de maiori honore et repu
tacōne: **S**i spiritalis de maiori deuocōe. reputa
cōne vel fama: **S**i vicinus. de maiori honore vel
familia vel diuitijs: **S**i mulier de maiori ornatu
vel pulchritudine. aut de marito vel filijs et h
modis: **S**i artifex: de artificijs: vel de maiori lu
cro et sic de alijs qz totum est inuidia et peccatū
mōrle. **S**i tamē quis dolz de bonis proximi. nō ex
eo. qz ille ea habeat. s; de defectu suo. qz. s. ipē eis
caret: est tamē cōtentus proximū illa hē. nō est
inuidia. **S**imiliter etiā si dolet de bono inimici. ex
hoc solum. quā tūmet sibi ex hoc noximentum
venire: non pprie pertinet ad inuidiā. ¶ **De odio**
Odium est filia procedens ex inuidia. vnde in
terrogandum est. **S**i habuit odium ad dēum
quia flagellauit eum infirmitate vel penuria
aut aliquo simili. vel quā impediuit eius mala
desideria. vel ppter aliam causam: qz mortale est

¶ Si habuit odiū ad primum. desiderans malū
eius siue spūale siue tpale. vel gaudens de malo
illius. et si est malum nōbile quod ipē appetit. rō
ne deliterata et mōle est siue malum sit in psona
vel in fama vel in sba. vel alio modo. Secus aut si
non cōsentit racō. vel si quid non multū dānosū
malum appetat. **¶** Si doluit ex eo q̄ inimic⁹ eius
non sustinet aduersa s̄ p̄spera eius semp vidit
Si autem desiderauit malū alteri. puta infirmita
tem in bonum eis. ut bonus p̄pter hoc efficiatur
vel ne alijs noceat. non ē odiū. **¶** Item interro
gandum est hic et inuestigandū caute. Nā laici
omēm displicentiam solent appellare odiū. qd̄
tamē non est. nisi mō iam dicto. **¶** Item odium
quod hñt contra vnū. reputāt tantū vnū pccm
S nota q̄ sicut in alijs. sic et in illo quotiens re
uocādo iniuriam mēte. de nouo odiū habiūt ad
illum cū consensu rōnis. totiens peccauit mōlif
Et ideo interrogandū est de tpe in quo odium in
eo pseuerauit et quō frequenter odiuit. **¶** Item
nota q̄ nō oportet. ymo nō debet illi petē remiam
de hmoi odio mentali nisi illum offendiss̄. verb
aut alijs modis ab ē. quā tunc tenetur remiā
petere. **¶**

¶ De susuracōne.

De susuracōne. q̄ est ponere dissensionē p̄pter
malam intencōem inter amicos vel osanguineos
de vno dicēs mala alteri. et econtra vel referens

studiose que possunt odium causare. et huiusmodi quod
mortale est ut frequenter solet facere nurus contra
socrum et e contra. Si tamen dicit aliquis unde orta est dis
sensio inter amicos vel consanguineos non hoc in
tendens. sed quod incaute locutus est et de se non est
mortale. sed potest esse ratione scandali. ¶ Si quis tam
tum intendit malam amicitiam vel conversationem alicui
cum aliquo ne alius decipiatur congruis modis
non est malum. ¶ De exultatione in adversis proximi.

Ividens damna et mala sui huius quibus invidet. vel ad quos odium habet. letatur deliberato
aimo. de malo illorum est mortale. Secus si non delibe
rato animo letatur aut de malo inimici. non in quantum
malum est. sed in quantum non poterit ei nocere potest
esse sine peccato. ¶ De tristitia in prosperis proximi.

Oristitia in prosperis proximi. differt ab invidia
in hoc quia invidia tristatur de bono proxi
mi. et propter hoc cogitat. et desiderat quomodo mala
habeat. Sed contingit sepe quod non patitur ille damna
que ei appetit. sed magis prospera sibi contingunt et
de hoc tunc amplius tristatur. et est mortale si
tamen fit cum consensu rationis. ¶ De detractio
ne etiam filia invidie habes super in. c. de octavo
precepto.

27.

De tercio peccato mortali. s. Ira nec non speciebus et
Ira Est appetitus vindicte. et vi. ¶ filia eius
cum capitale. quod frequenter ministratur